

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XXXIII. — Izdan in razposlan dne 28. julija 1885.

101.

Ukaz ministerstva za finance v porazumu z vsemi ministerstvi od 8. junija 1885,

o zaračunjanji potnih troškov za službene poti aktivnih državnih služnikov po progah avstrijskih državnih železnic in za njihove službene preselitve.

O povodu, ko se je aktivnim c. kr. državnim služnikom (nameščencem) po progah avstrijskih državnih železnic znižala voznina za njih osobo, odnosno za robo, ukazuje se v porazumu z vsemi ministerstvi pod odnosom na ministerijalni razpis od 10. marcija 1849 (Drž. zak. št. 158), na ministerijalni ukaz od 3. julija 1854 (Drž. zak. št. 169) in na ministerijalni ukaz od 23. aprila 1874 (Drž. zak. št. 47), da smejo državni služniki za vsako službeno pot, katero je moči po vsem ali po nekem delu opraviti z vožnjo na teh progah, praviloma — brez razločka, je li potne troškove na dolg zaračunjati državi ali pa kaki stranki, — in tako tudi za službene preselitve s porabo teh prog, v račun postavljati samo one iznose, kateršni se podadó po znižani voznini za ljudi in blago in sicer po onem vozovnem razredu, katerega posluževati se je uradnik ali služabnik pristojnini primerno po veljajočih propisih upravičen.

Kadar bi se kdo o kaki posamični službeni poti s posebnih razlogov ne mogel poprijeti vozninske znižbe in bi torej zaračunil pravilno pristojbino po tarifi, naj to v potnem partikularji opraviči.

Dunajewski s. r.

102.**Ukaz ministerstva za trgovino v porazumu z ministerstvom notranjih reči od 12. julija 1885,**

s katerim se izpreminja §. 2 ministerijalnega ukaza od 25. septembra 1875 (Drž. zak. št. 129), o nameščanju preskusne črte ali zareze na steklenicah, ki se va-nje po javnih krčmah pijača nataka.

Ministerijalnega ukaza od 25. septembra 1875 (Drž. zak. št. 129) §. 2 izpreminja se takó le:

„Za pravičnost meroizkusne črte odgovoren je imetnik krčme ali pivnice. Če ta črta ali zareza ní nameščena tako, kakor je prav, podvrženo je to kazni takrat, kadar odstop ali razloček na manj pri steklenicah po 2 litra in po 1 liter preseza $\frac{1}{100}$, a pri steklenicah od 0.5 nizdolu do vštévno 0.1 litra $\frac{1}{50}$ pravilne prostornine“.

Taaffe s. r.

Pino s. r.

103.**Razglas ministerstva za trgovino od 13. julija 1885,**

da se k preiskusu in štempljanju pripušča neka centezimalna tehtnica za vaganje vóz rabljenih po železnicah na vrh.

Na temelji ukaza c. kr. ministerstva za trgovino od 17. februarja 1872 (Drž. zak. št. 17) pripustila je c. kr. prvomerska komisija k preskusu in štempljanju neko centezimalno tehtnico ali vago za vaganje vóz (vagonov) rabljenih na vrvnih železnicah ali vrvovkah, katero je naredila firma Adolf Bleichert in komp. v Lipsku.

Tanji opis te tehtnice z določili vred, katera se tičejo preiskušanja iste in pa računa dotičnih preiskusnin, obsežen je v ukazniku za meroizkustvo od leta 1885 pod št. 25.

Pino s. r.

104.**Razglas ministerstva za finance od 15. julija 1885,**

da se je v Miss-Sagronu ustanovila podružnica Montekroške colnije.

V Miss-Sagronu, Tridentinskega finančnega okraja na Tirolskem, ustanovila se je podružnica (ekspozitura) male colnije v Montecroce, katera ima zacolovalne oblasti male colnije II. razreda, ter je dne 24. junija tega leta službovati začela.

Dunajewski s. r.

105.

Ukaz ministerstva za trgovino od 20. julija 1885,

da se v prometu med Avstro-Ogerskim in zedinjeno kraljevino velikobritansko in irsko vvajajo poštne nakaznice.

1. Počenši od 1. avgusta t. l. vvaja se v prometu med Avstro-Ogerskim in Anglijo poštno-nakazovalni postopek ter se od tega dneva naprej smejo med vsečiharnimi poštami avstro-ogerske monarhije na eni in poštними uradi kraljevine velikobritanske in irske izmenjavati poštne nakaznice.

2. Iznos ene posamične nakaznice, namenjene v Anglijo, ne sme presezati 100 gld. avstr. velj., a z nasprotno merjo ne sme presezati 250 frankov.

Iznosi poštних nakaznic vplačujejo in izplačujejo se na Avstro-Ogerskem v avstrijskih papirnatih novcih, a v Angliji v britanski zlati veljavi.

Preračun iz avstrijske v britansko veljavo in na robe ne opravlja se neposredstveno, temuč bode v avstrijski veljavi nakazane iznose c. kr. izmenjevalni poštni urad na Dunaji po vsakokratnem kursu, ki ga ima zlatnik od 20 frankov na Dunajski borsi, preobračal v frankovno zlato veljavo a britanski izmenjevalni urad v Londonu po trdnem kursu iz frankovne v britansko zlato veljavo. Pripodobno bode v nasprotno mer iznose v britanski zlati veljavi nakazane najpred Londonski izmenjevalni urad preobračal v frankovno zlato veljavo in iz te po tem Dunajski poštni urad v avstrijsko veljavo.

3. Pristojbina za poštne nakaznice v Anglijo iznaša: 20 kr. za iznose do všteveno 20 gld. avstr. velj. in po 10 za vsakih nadaljšnjih 10 gld. ali njih drobce in opraviti jo ima vselej pošiljatelj s tem, da prilepi onoliko pisemskih znamk (mark) na golico (blanket) nakaznice. Tudi za poštne nakaznice iz Anglije opravljajo dotične pristojbine oddajatelji naprej; torej ne smejo oddajni poštni uradi za takšne poštne nakaznice pobirati nikakešnih poštнин.

Za vročevanje poštних nakaznic iz Anglije pobirati je iste vročnine, odnosno priznanilščine kakor za notranje poštne nakaznice.

4. Za poštne nakaznice, katere se v Anglijo na pošto oddajó na Avstro-Ogerskem, uporabljati je golice določene za mednarodni promet.

Oddajatelj naj zapiše svoje ime in svoj priimek z adresó vred na kuponu, po tem na golici iznos, ki ga nakazuje, v goldinarjih in krajcarjih avstr. velj. s ciframi, goldinarje tudi s pismeni ali črkami, dalje polni priimek in vsaj začetno pisme imena adresatovega, odnosno njegovo trdko ali firmo, z natančno adresó njegovo ter naj pristavi deželo, kamer je namenjena nakaznica, namreč: „Anglija“. Kupon ne sme služiti v kako pismeno priobčilo.

Nakaznice o iznosih, ki so bili na Angleškem vplačani za adresate na Avstrijskem, izdaje Dunajski izmenjevalni poštni urad na posebnih golicah iz belega papirja, a v ostalem jih pošilja tako kakor notranje nakaznice dotičnim oddajnim poštnim uradom.

5. Poštne nakaznice po telegrafu, po tem z zahtevom, da bi se vročile po ekspresu, ali pa s pripisom „*poste restante*“ niso dopuščene. Niti je dopuščeno priporočati jih ali jemati vzvratni list za-nje.

6. Nakazani iznos mora se pri poštnem uradu namenišča vzdigniti zadnji čas v 12 mesecih po onem meseci, katerega je prejemni poštni urad izdal nakaznico. Ako se ne zgodi, odpravijo se nakaznice nazaj v ono ozemlje, v katerem so bile na pošto dane.

7. Ako se katera poštna nakaznica iz Anglije mora za adresatom v avstro-ogerskem poštnem področji kam dalje pošiljati, ker se je preselil, ni s tega povoda pobirati nikake nadaljnje pristojbine. Ni vendar dopuščeno pošiljati jo za adresatom v kako drugo pošto področje zunaj avstro-ogerskega.

8. Za izgubljeno nakaznico sme adresat s pismeno, vse podatke obsežajočo vlogo pri poštni upravi one dežele, kam je bila namenjena, zahtevati, da mu se izda dvojnik (duplikat). Gledé nakaznic iz Anglije v Avstrijo ima adresat gori omenjeno vlogo vpodati pri oddajnem poštnem uradu.

9. Kadar gre za to, da se izplačilo kake poštne nakaznice ustavi, ali nje adresa izpremeni, odnosno da se vračilo iste oddajatelju napoti, treba je oddajatelju obrniti se s pismeno, vse podatke obsežajočo vlogo, kateri je prav priložen prejemni list, na pošto upravo prejemnega ozemlja, to je v Avstriji na c. kr. ministerstvo za trgovino.

10. V vseh ostalih odnošajih naj se uporabljajo določila, katera veljajo za notranji promet poštних nakaznic.

Pino s. r.

Popravek.

V ukazu od 10. aprila 1885, razglašenem pod št. 54 v XXII. kosu t. Drž. zak. o nalezljivem šumečem prisadu pri govedih in o prašičjem šenu ali pšenu gre dodati v oklepajih še naslednja kjekod po deželi znana imena teh dveh bolezni, namreč pri šumečem prisadu: kužna otekline, črni ovčič, kužna šumeča žabica, kužni sajevec, podkožni sajevec, a pri prašičjem šenu: kužni in snetjavi pšen, rudečica, škerlatinka.